

[Miljøministeren.]

Ekspertene, kystinspektoratet, som jo er den ansvarlige instans i dette forhold, vil fortsat holde området under kontrol.

Dohrmann (FP):

Nu bliver der jo stillet mange spørgsmål til ministre, også om sager, hvor ministrene ikke selv kan undersøge, hvordan forholdene er. Derfor er jeg også sikker på, at det ikke var med vilje, ministeren i sit svar på spørgsmålet påstod, at der ikke havde fundet ulovlig sandsugning sted. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han ikke er bekendt med den undersøgelse, som blev foretaget i mandags, hvori bl.a. deltog eksperter og regionalradioen i Sønderjylland.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg må sige til hr. Dohrmann, at det er jo nok rigtigt, at der er visse forhold, vi skal svare på her i folketinget, man personlig ikke selv kan undersøge. Jeg har ikke været ude at svømme i Åbenrå Fjord for at se, om hullerne er der, og har heller ikke kunnet konstatere, om man har suget tættere på kysten end det, jeg har svaret her. Der er nogle instanser, som jeg her har nævnt, politimesteren i Gråsten, Åbenrå kommune, kystinspektoratet og Enstedværket, som er ansvarlige over for mig i at svare på de spørgsmål, jeg har stillet. Jeg vil derfor, indtil andet er forelagt mig eller andet er bevist over for mig, naturligvis have tillid til de svar, jeg har fået fra disse instanser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* (DKP) til landbrugsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at støtte konserverindustrien?“

(Spm. nr. 177).

Skriftlig begrundelse.

Konserverindustrien er som følge af dollarens devaluering fra 7 kr. 50 øre i 1971 til 5 kr. 42 øre i dag og Kommissionens nedsættelse af restitutioner til forædlede skinker (dåseskinker) fra 3 kr. 94 øre pr. kg den 1. oktober 1973 til 1 kr. 82 øre pr. kg den 1. november 1974 ramt af en alvorlig krise, der har skabt stor ledighed.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I anledning af det spørgsmål, som er stillet af hr. Fuglsang til mig, vil jeg gerne sige, at konserverindustrien både beskæftigelsesmæssigt og med hensyn til eksportindtjening er af væsentlig betydning, og det er også med største opmærksomhed jeg følger udviklingen inden for denne sektor.

Årsag til de øjeblikkelige vanskeligheder er ikke alene dollarkursens fald og nedsættelse af restitutionerne fra EF, men også en længere periode med afsætningsvanskeligheder på det amerikanske marked. Medvirkende til problemerne er endvidere tilbagegangen i den danske svineproduktion samt det stærke baconmarked, der presser konserverindustriens råvarepriser i vejret.

En besvarelse af det stillede spørgsmål må ske ved en nærmere gennemgang af disse vanskeligheder, som jeg skal forsøge at gøre ganske kort.

Dollarkursen har vi ingen indflydelse på. I det lange løb vil dollardevalueringen blive udlignet gennem markedspriserne. Eksporttilskud til udligning af det øjeblikkelige kurstab kan ikke gives hverken nationalt eller på EF-basis. Der ville blive tale om meget betydelige beløb, og man ville udsette sig for modforholdsregler fra amerikansk side i form af udligningsafgifter, sådan som vi har oplevet det for ganske nylig på ost. EFs eksportrestitutioner på svinekødsområdet og altså også på svinekonserverområdet gives i hovedsagen til udligning af kornprisforskellene mellem EF og verdensmarkedet. De høje kornpriser i 1973 og 1974 og i begyndelsen af 1975 medførte, at konserverrestitutionerne blev nedtrappet fra efteråret 1973. De holdtes dog uændrede det meste af 1974, men den 1. november 1974 gennemførte Kommissionen en 20 pct. reduktion, da Fællesskabets forsyning med foderkorn på det tidspunkt forekom så usikker, at Kommissionen mente, det var nødvendigt at tilskynde til en begrænsning af den kornforbrugende animalske produktion gennem restitutionspolitikken.

Det danske synspunkt har imidlertid været og er til stadighed, at man netop på konserverområdet også måtte se på de konkrete afsætningsmuligheder, som i samme periode, hvor restitutionerne blev nedtrappet, var overordentlig vanskelige. Jeg og